

ချစ်ဦးညီ၊
(တစ်ယောက်တည်း)
စက္ကရနှင့်ဘဲဒွါ

ချစ်ဦးညို

စာရေးဆရာ ချစ်ဦးညိုကို ၁၉၄၇၊ ဒီဇင်ဘာ (၃၀)တွင် မန္တလေးမြို့၌ အဖဦးရွှေဒေါင်းညို၊ အမိ ဒေါ်စိန်ရင်တို့မှ ဖွားမြင်သည်။ မွေးချင်း (၇)ယောက်တွင် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးကျော်စွာဖြစ်သည်။ မန္တလေးမြို့၊ နန်းတော်ရှေ့၊ မတ္တရာတိုက်၊ မူလတန်းကျောင်းတွင် အခြေခံ ပညာဆည်းပူးခဲ့ပြီး ၁၉၅၆ တွင် မန္တလေးမြို့ ဝက်စလီကျောင်းနှင့် ဘီဘီအိုအေကျောင်းများ၌ အလယ်တန်းတက်ရောက်ခဲ့သည်။ မန္တလေး အ.ထ.က (၁)မှ ဆယ်တန်းအောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၆၂ တွင် မန္တလေး တက္ကသိုလ်၌ ဥပစာဝိဇ္ဇာ (က)တန်း တက်ရောက်သည်။ ၁၉၆၃-၆၈ တွင် ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်၌ ဒဿနိကဗေဒအဓိကဖြင့် တက်ရောက်ပြီး ၁၉၆၈ တွင် ဂုဏ်ထူး (၃)ဘာသာဖြင့် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရခဲ့သည်။ မဟာဝိဇ္ဇာဆက်လက်တက်ရောက်ခဲ့သည်။

၁၉၇၀ မှစ၍ လုပ်သားများကောလိပ်၊ စစ်တွေကောလိပ်၊ ဗဟို သမဝါယမ သင်တန်း ကျောင်းတို့တွင် နည်းပြဆရာအဖြစ် အမှုထမ်းကာ ၁၉၇၅ တွင် အမှုထမ်းဘဝကို စွန့်လွှတ်ပြီး နောက် ဇာတ်အဖွဲ့ ဇာတ်ညွှန်းနှင့်ဒါရိုက်တာ ကျူရှင်ဆရာအဖြစ် ကျင်လည်ခဲ့သည်။

၁၉၇၀၊ အောက်တိုဘာလထုတ် မိုးဝေစာပေမဂ္ဂဇင်းတွင် ပထမဆုံး ပုံနှိပ်စာမူအဖြစ် 'ရန်ကုန်မြို့အလယ်' ဝတ္ထုတိုဖြင့် စာပေနယ်သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ မိုးဝေစာပေမဂ္ဂဇင်းနှင့် ရှုမဝ ရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်းများတွင် ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါး၊ ဘာသာပြန်များ ရေးသားခဲ့သည်။ ပထမဆုံး လုံးချင်း ဝတ္ထု မှာ 'လင်္ကာဒီပချစ်သူ' (၁၉၇၇) ဖြစ်ပြီး သူ၏ အထင်ရှားဆုံး ဝတ္ထုလည်းဖြစ်သည်။ သူ၏ အခြား

ထင်ရှားသော ဝတ္ထုများမှာ 'ချစ်သောပါဒဇကရီ' (၁၉၇၉) နှင်းကေသရာ ချစ်တဲ့သူရဲကောင်း (၁၉၇၉) 'သုဝဏ္ဏဘုမ္မိဝေဒနာ' (၁၉၈၀)၊ 'ခုနှစ်အိမ်တန်းက မဂျစ်ဘုံ' (၁၉၈၁)၊ 'တိမ် တိမ်တွေ ဖုံး ပါလို့ အုံးခြိမ့်ခြိမ့်ညံ' (၁၉၈၁)၊ 'ရွှေတိုက်စိုး' (၁၉၈၆)၊ 'ရတနာဂီရိအကျဉ်းသား' (၁၉၈၉)၊ 'မဏိ စန္ဒာဥဒါန်း' (၁၉၉၁)၊ 'ဘဒ္ဒါ' (၁၉၉၃)၊ 'ရာဇကုမာရ' (၁၉၉၄)၊ 'ရှင်စောပု' (၁၉၉၆)၊ 'ကောကမံနှင့် လမ်းလျှောက်အတူထွက်ခြင်း' (၁၉၉၉)၊ 'သမိုင်းမတွင်ပေမယ့် သမိုင်းဝင်နေမယ့် စကားများ' (၁၉၉၉)တို့ဖြစ်ကြသည်။ စာရေးသက် (၂၅)နှစ်အတွင်း ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု နောက်ခံဝတ္ထု (၁၄)အုပ်၊ သမိုင်းနောက်ခံဝတ္ထု (၁၆)အုပ်၊ ဝတ္ထုတို ဝတ္ထုရှည်ပေါင်းချုပ် (၈)အုပ်၊ လူမှုရေးအတွေးအခေါ်ဆိုင်ရာ (၆)အုပ်၊ သုတေသနစာတမ်း (၃)စောင် ရေးသားထုတ်ဝေပြီးဖြစ်သည်။

ဦးချစ်ညိုသည် စာပေရေးသားရင်း သဘင်မဂ္ဂဇင်းစာတည်းချုပ် (၁၉၈၃-၁၉၈၈)နှင့် ရွှေပြည်တန်ဂျာနယ်စာတည်းချုပ် (၁၉၉၉-၂၀၀၀)အဖြစ် လုပ်ခဲ့သည်။ (၁၉၉၇)ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ 'သူ့ကျွန်မခံမီ'ဝတ္ထုကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရာ၌ ဇာတ်ညွှန်းနှင့် အနုပညာ ဒါရိုက်တာအဖြစ် တာဝန်ယူခဲ့သည်။ ဆို၊ က၊ ရေး၊ တီး ပြိုင်ပွဲ၊ ဇာတ်သဘင် ပြိုင်ပွဲကဏ္ဍတွင် အကဲ ဖြတ်အဖွဲ့ဗခါင်းဆောင်အဖြစ် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ (၁၉၉၈-၂၀၀၂)များအတွင်းတွင် စင်္ကာပူ၊ အိန္ဒိယ၊ တရုတ်၊ ထိုင်း၊ မလေးရှားနှင့် အမေရိကန်နိုင်ငံများသို့ စာပေနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအနုပညာ ဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများအတွက် သွားရောက်ခဲ့သည်။

ယခုတိုင် စာပေရေးသားခြင်း၊ ဇာတ်ညွှန်းရေးသားခြင်းလုပ်ငန်းများအပြင် ရန်ကုန်ယဉ်ကျေးမှု တက္ကသိုလ်တွင် ပညာရေးအဖွဲ့ဝင်၊ ပြင်ပစာစစ်မှူးနှင့် ဇာတ်သဘင် ပညာဌာန အကြံပေး အဖြစ် လည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။

စာရေးသူ၏ အမှာ

လေးစားအပ်သော စာဖတ်သူသို့

ဤစက္ကရနှင့် ဘဒ္ဒါဝတ္ထုသည် အလောင်းမင်းတရားအရေးတော်ပုံမှ တစ်ခုသော ကာလ အခါကို အခြေခံ၍ ရေးသားထားသော ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည်။ အလောင်းမင်းတရားဟု ဆိုလိုက်သည် နှင့်ပင် မြန်မာသက္ကရာဇ် (၁၁၁၄-၁၁၂၂) ကုန်းဘောင်ဆက် ပထမပိုင်းကို နားလည်သိမြင်ပြီး ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။

အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံကား စင်စစ် ကျယ်ဝန်းများပြားလှပေသည်။ ခရစ် သက္ကရာဇ် ၁၇၅၂-၅၃ တွင် မုဆိုးဘိုတပ်ကို အခြေခံအိုင်အမာပြု၍ ရွှေဘိုမြို့နန်းတည်သည့် အချိန်မှစ၍ မင်းတရား နတ်ရွာစံသည့် အချိန်အထိ ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များမှာလည်း နိုင်ငံတော် ထူထောင် သိမ်းသွင်းရေးတိုက်ပွဲများအထိ ကြီးကျယ်လျက်ရှိလေသည်။ ရန်အောင်ဗလ၊ စိန္တ ကျော်သူ ဦးဩ၊ မင်းလက်ဝဲ သုန္ဒရ ဘွဲ့ခံအမတ်ကြီး ဦးမြတ်စံ၊ ပဒုကျယ်ဓမ္မသတ်ကြီးကို စီရင်သူ အမတ်ပြီး မဟာသီရိဇေယျ ဥတ္တမသင်္ကြန်၊ ဓမ္မဝိနိစ္ဆယ ဓမ္မသတ်ကျမ်းကို စီရင်သူ တရားမင်းကြီး လက်ဝဲဘိနန္ဒသူ . . . စသည့် နှလုံးရည်ချွန်ပညာရှိကြီးများ ပေါ်ထွက်ခဲ့သလို မင်းခေါင်နော်ရထား၊ မင်းလှနော်ရထား၊ ဒလဗန်း (မွန်စစ်သူကြီး) ခင်ဦးစား လက်ျာပျံချီ ငချစ်ညို . . . စသည့် သေနင်္ဂကျွမ်းကျင်လှပသော သူရောကောင်းကြီးများလည်း ပေါ်ထွက်ခဲ့လေသည်။

အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ထင်ဟပ် ခံစားသောအားဖြင့် ကျွန်တော်သည် စစ်သူကြီး ဒလဗန်း (ဝတ္ထုစဉ်)၊ မဏိပူရပုရပိုက်

(ဝတ္ထုစဉ်)၊ ဓနုဖြူတွင် (ရှုမဝ) ဝတ္ထု သုံးပုဒ်ကိုလည်း ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုစက္ကရနှင့် ဘဒ္ဒါ။

ဤဝတ္ထု နောက်ခံကားသည် အယုဒ္ဓယသို့

အလောင်းမင်းတရားတပ်များသွားရောက် တိုက်ခိုက်ပိတ်ဆို့ပြီးနောက် ယိုးဒယားမှ အပြန်တပ်ဆုတ်ခရီးကာလ အပိုင်းအခြားပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဝတ္ထုအမည်ပါ 'စက္ကရနှင့် ဘဒ္ဒါ'ဟူသော အမည်ပိုင်ရှင်

ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည် စာရေးသူ၏ စိတ်ကူးဖြင့် ဖန်တီးထားသော

ဇာတ်ကောင်များဖြစ်ပါသည်။ တကယ်ရှိခဲ့သော သမိုင်းဝင်

ဇာတ်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများနှင့်အတူ 'စက္ကရနှင့်ဘဒ္ဒါ'ဟူသော လူသားနှစ်ဦးကို

ဖန်တီးထားပါသည်။ ထိုနှစ်ဦးကို တကယ့်သမိုင်းဝင် ဖြစ်ရပ်များထဲသို့

ထည့်သွင်းလှုပ်ရှားစေပါသည်။ အလောင်းမင်း တရား။ မင်းခေါင်နော်ရထာ၊

မင်းလှနော်ရထာ စသော သူရဲကောင်းများ၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် ဤဝတ္ထု ထဲ၌

တစေ့တစောင်း ရုပ်ပုံလွှာများသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူ ဤဝတ္ထု၏ အဓိက

ဇာတ် ဆောင်များမှာ စက္ကရနှင့် ဘဒ္ဒါတို့ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

စက္ကရ ဘဒ္ဒါတို့နှင့်အတူ သမန်ကြီး၊ သမန်ငယ်၊ ကနစိုသူကြီး စသော

စိတ်ကူးထဲမှ ဇာတ် ဆောင်များလည်း ပါဝင်လာကြပါမည်။ သူတို့တစ်တွေ၏

လှုပ်ရှားမှုများသည် မင်းတရားအရေး တော်ပုံ၏ လက်အောက်ခံ (သို့မဟုတ်)

အစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်ပေမည်။

ကျွန်တော်သည် လက်လှမ်းမီရာ သမိုင်း (ရာဇဝင်)စာအုပ်များကို

ဖတ်ရှုလေ့လာတိုင်း အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံကျမ်းကို ဖတ်မိတိုင်း

မင်းခေါင်နော်ရထာခေါ် မုဆိုးချုံဗိုလ် ဦးတွန်အား အခြားသူရဲကောင်း

ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများထက် ပို၍ စိတ်ဝင်စားမိပါသည်။ မင်းခေါင်နော်ရထာ ၏

အလောင်းမင်းတရားအပေါ် သစ္စာစောင့်ပုံ၊ ပွဲကြီး လမ်းကြီးရှိသမျှကို တပ်ဦးက

ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ခိုက်ပုံ၊ တိုက်လေသမျှလည်း အောင်ပွဲခံရပုံ၊ အနစ်နာခံတတ်ပုံ၊ စိတ်ဓာတ်ကြီးကျယ် မြင့်မြတ် သလောက် သံသယနှင့် အာဃာတ သဘောတရားများအပေါ် ဆတ်ဆတ်ထိ မခံနိုင်ပုံ၊ မိမိ၏ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်မှု တစ်ရွေးတစ်စေ့မျှ မရွေ့လျား မယိမ်းယိုင်ပုံ စသည့် အရည်အသွေးများကို နှစ်သက်မြတ်နိုးနေမိပါသည်။ ထိုမင်းခေါင်နော်ရထာ၏ ရုပ်လုံးသည် အလောင်းမင်းတရားကြီး အယုဒ္ဓယမှ စစ်ဆုတ်အပြန်ခရီးကာလတစ်လျှောက်တွင် ပို၍ အသက်ဝင်လာသည်။ ထိုကာလ သည် မင်းခေါင်နော်ရထာ၏ ရုပ်ပုံလွှာအထင်ရှားဆုံး ကာလပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုကာလသည်ပင် မင်းခေါင်နော်ရထာနှင့်တကွသော မုဆိုးချုံသူရဲကောင်းကြီးများအတွက် ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာ ကာလများ ဖြစ်လာပြန်လေသည်။

စင်စစ် ကျွန်တော်သည် ဗိုလ်တွန်ခေါ် မင်းခေါင်နော်ရထာကို မဏ္ဍိုင်ပြုလျက် မုဆိုးချုံ သူရဲကောင်းကြီးများအား ဦးညွတ်သော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ရေးချင်နေမိသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်၏ လေ့လာမှုအား အချိန် အခြေအနေ စိုက်ထုတ်နိုင်မှုအားများကို ကိုယ်တိုင်နှိုက်ကပင် အားမလို အားမရ ရှိနေသေးသဖြင့် လောလောဆယ်တွင် 'စက္ကရုနှင့် ဘဒ္ဒါ'သည် ကို ရေးဖြစ်ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ထို့ကြောင့် 'စက္ကရုနှင့် ဘဒ္ဒါ'သည် ကျွန်တော် တကယ်ရေးချင်သည့် အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံ နောက်ခံဝတ္ထု၏ အစွယ်အပွား အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုမျှသာဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင် ပါသည်။

တစ်နည်းဆိုသော အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံကြီးကို မိမိရောက်ရှိနေသည့် သေးငယ်သော တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ တစေ့တစောင်း လှမ်းကြည့်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လည်း စိတ်ကူးဇာတ်ဆောင်၊ စိတ်ကူးဖြစ်ရပ်များကို ထည့်သွင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ယင်းသို့ စိတ်ကူးဇာတ်ဆောင်၊ စိတ်ကူးဖြစ်ရပ်များဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်မှာ မှန်သော် လည်း ပင်မ အဆောက်အအုံ အရေးတော်ပုံကြီးကို

မထိပါး၊ မပါနိုးပဲ့စေရအောင် ကျွန်တော် အားထုတ်ပါသည်။ သို့စင်လျက်မှာပင် အကယ်တီ တစ်စုံတစ်ရာ အလျော့အတင်း ရှိသွားခဲ့ပါက ဤ 'စက္ကရနှင့် ဘဒ္ဒါ'သည် (Fiction)အမျိုးအစားဝင်သော ရသအဖွဲ့တစ်ခုသာဖြစ်ကြောင်း နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်စေလိုပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် မင်းခေါင်နော်ရထာကျဆုံးခန်းသည် ဦးဘသန်းရေးသားသော ကျောင်းသုံး မြန်မာစာ ရာဇဝင်ပါ ဖော်ပြချက်နှင့် အနည်းကငယ် ကွဲလွဲနေပါလိမ့်မည်။

"ကျောက်ဆည် အရှေ့တောင်ခြေတွင် သေနတ်လုလင်တစ်ယောက် သေနတ်နှင့် ပစ်မှန် ထိမှန်သော အနာသည်းသည်နှင့် မည်သို့မျှ မခုခံနိုင်သည့်အတွင်း ရဲမက်တော်တို့ ဝန်းရံ၍ ခေါင်းကို ဖြတ်သည်။ မင်းခေါင်နော်ရထာ ဆုံးချေ၏ ။

(ဦးဘသန်း မြန်မာရာဇဝင် စာ ၃၁၄ - ၃၁၅)

စက္ကရနှင့် ဘဒ္ဒါထဲတွင် ဤသို့မဟုတ်ပါ။

သို့သော် အဆိုပါ ကွဲလွဲချက်ကလေးများသည် ပြောပလောက်အောင် အရာမထင်နိုင်ဟု ဝတ္ထုရေးသမားတစ်ယောက်အနေဖြင့် ရိုးသားစွာ ယုံကြည်မိပါသည်။

ဤဝတ္ထုကို ရေးရာ၌ လက်ဝဲနော်ရထာ စီရင်သော အလောင်းမင်းတရား အရေးတော်ပုံ ကျမ်းကိုလည်း အကိုးအကားပြုပါသည်။

ဝေဖန်သုံးသပ်မှုများကိုလည်း ဆက်လက်ခံယူသွားပါမည်။

လေးစားသော
ချစ်ဦးညို
၁၇-၂-၈၄

ဆောင်းနှောင်းနှင်းငွေတို့၏ ပျပျရေးရေး လွင့်လွင့်မျောမျော
မြူခိုးတို့အကြားတွင် ယမ်းငွေ တို့ ထောင်းထောင်းထနေသည်။

တောစပ်ခင်တန်းဘကဆီက သဇင်ပန်းရနံ့တို့ တချက်ချက်
လွင့်လာတတ်သော်လည်း ယမ်းနံ့တို့ကို ထိုးဖောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။

တစ်တောတစ်တောင် တစ်ခွင်တစ်ပြင်လုံး စိမ်းစိမ်းစိုသော
တောင်စွယ်တောစပ်၏ မြေမိုင်း အဆင်းတို့သည်လည်း 'ဤလူသား သုံးဦးတို့၏
ကိုယ်မှ စိမ့်ယိုစီးကျကုန်သော သွေးနီနီ အဆင်းကို ဖုံးကွယ်ခြင်းငှာ
မစွမ်းနိုင်ကြကုန်။'

အသွားတို့ ကျိုးကြေမတတ် တင်းတင်းစေ့သော မျက်နှာထားဖြင့်ပင်
တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်သည်။ သူ့မျက်နှာထား တင်းမာနေစေကာမူ
သူ့မျက်အိမ်မှာ မျက်ရည်စတွေနှင့်။

ငိုကြွေးနေသူကား တပ်မင်းကြီး မဟာမင်းလှနော်ရထာ။

ရင်းစား ပြန်မရနိုင်တော့သော ဆုံးရှုံးမှုရှေ့တွင်
မဟာမင်းလှနော်ရထာ၏ မျက်ရည်များက နောက်ဆုံးအဖြစ် ဦးညွှတ်နေသည်။

*

အခန်း (၁)

အလောင်းမင်္ဂလာတရားသည် တဲနံရံတွင် ချိတ်ထားသော
သားရေချပ်မြေပုံကြီးဆီမှ လှံသွားကို ဖယ်ရှားလျက် အမိန့်စကားကို
အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

"ပြက်ဗီးမြို့မှာ တို့ တပ်စောင့်တွေရှိတယ်၊ ဗန်လွန်ရွာမှာလည်း
မြင်းတပ်ထားခဲ့တယ်၊ သဖန်းပုန်းမှာတော့ တို့အင်အား အများဆုံး ဖြည့်ထားခဲ့ပြီးပြီ။
တာလန်ချောင်းကိုလည်း တို့ သိမ်း ထားနိုင်ပြီ။ အခု မင်းတို့အားလုံး
သိပြီးဖြစ်တဲ့အတိုင်း တို့တပ်စွဲထားတာဟာ အယုဒ္ဓယရဲ့ မြောက် ဘက်
ဘားနောင်တွန်အရပ်။ စစ်ခင်း စစ်ဖြန့် စစ်ဖွဲ့ သေနင်္ဂီကတော့ တို့ဘက်က အလုံးစုံ
သာလွန် နေတယ်။ ဒါပေမယ့် သားတော်က မနက်ကပဲ သတင်းလျှောက်လာတယ်။
တပ်တော်ထဲမှာ နာမကျန်းသူတွေ သိပ်များနေတယ်တဲ့။ ငါလည်း တပ်တွင်း
လှည့်မစစ်နိုင်တာ တစ်ပတ်ရှိသွားပြီ။ ရဲမက်တွေထဲမှာ
မကျန်းမမာသူတွေအတော်များနေသလား။ ငတွန့် ပြောစမ်း"

အပြင်ဘက်က ညဉ့်အမှောင်တွင် မိုးတဖြောက်ဖြောက်ကြားနေရသည်။
မင်းခေါင် နော်ရထာဘွဲ့ခံ တပ်မင်းဗိုလ်ငတွန်သည် မိုးရည်တွေ ရွဲနေသည်
ကိုယ်ကျပ်ကို လက်ဖြင့် သပ်လိုက်ပြီး ရှေ့တိုးလာသည်။

"မြေဒူးမင်းသားပြောတာ အမှန်ပါပဲ မင်းတရား။ အခု မိုးဦးရာသီလည်း
ရောက်လာပါပြီ။ သူ တိုင်းပြည် မိုးဥတုမှာ မိုးဦးကောင်းပုံရပါတယ်။ ဒီနေ့အထိ
မိုးအဆတ်မပြတ် ရွာနေတာ လေးရက် ရှိသွားပါပြီ။ မိုးကြောင့် ရဲမက်တွေ
အဖျားအနာ အတော်ဖြစ်ကြတယ်"

"အင်း"

မင်းခေါင်နော်ရထား၏ စကားကို အလောင်းမင်းတရား ငြင်းစရာမလို။
တဲနန်းအတွင်း စစ်ရေးဆွေးနွေးနေသည့် ယခုအချိန်မှာပင် မိုးက သဲသဲမဲမဲ
ရွာနေချေသည်။

"ကျွန်တော်တို့ အယုဒ္ဓယ စစ်မျက်နှာကို ရောက်နေကြတာ
တစ်နှစ်ကျော်သွားပြီ မင်းတရား။ မနှစ်က တန်ခူးလပြည့်ကျော် ဆယ့်တစ်ရက်မှာ
သင်္ကြန်ကျတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်း တစ်ပါးနယ်မြေ စစ်မျက်နှာမှာပဲ
နှစ်သစ်ကူးခဲ့ကြရတယ်။ ဒီနေ့အထိ ဆိုရင် အယုဒ္ဓယ စစ်မြေပြင် မှာ ကျွန်တော်တို့
တစ်နှစ်တစ်လနဲ့ ဆယ့်တစ်ရက် ရှိသွားပြီ"

"တယ်သေချာပါလား မဟာမင်းလှ နော်ရထားရဲ့"

အလောင်းမင်းတရားက ဗိုလ်ငွေကို ဘွဲ့အမည်တပ်ခေါ်လိုက်သဖြင့်
သားတော် မြေဒူးမင်း နှင့်တကွ တဲနန်းအတွင်းရှိ တပ်မှူးများအာလုံး
ရယ်မိကြသည်။ စင်စစ် အလောင်းမင်းတရားသည် မုဆိုးဘိုရွာ ထန်းလုံးတပ်က
အစပြုခဲ့သော သူ့သွေးသောက်ရဲဘော်များကို ဘယ်တော့မှ ဘွဲ့ အမည်ဖြင့် မခေါ်။
အမည်ရင်းကိုသာခေါ်၍ ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။ သားတော်ကြီး အိမ်
ရှေ့မင်းကိုပင် နန်းတော်က ခေါ်သလို 'နောင်တော်ကြီး'ဟု မခေါ်။ ငယ်နာမည်
'မောင်လောက်'ဟု သာ ချစ်စနိုး ခေါ်လေ့ရှိလေသည်။

အရယ်အမောကို ပထမဆုံး ရပ်တန့်လိုက်သူကား ဒုတိယသားတော်
မြေဒူးမင်း။

"သားတော် တစ်ခုပြောချင်တယ်"

"ဆို . . .မောင်ရဲ့"

"ခမည်းတော်လည်း စိတ်ဆောင်နေလို့သာ ခုထိ ကိုယ်တော်တိုင်

ဦးစီးကွပ်ကဲနေတာပါ။ ခမည်းတော် ကိုယ်တိုင်လည်း ကောင်းကောင်း ကျန်းခန့်သာတာ မဟုတ်ပါဘူး။"

"အဲဒီ တော့ ဘာဖြစ်သလဲ"

"သူနယ်မြေ သူပြည်ဒေသထိ စစ်ထွက်ခဲ့ကြတာမို့ သားတော်တို့မှာ ဆင် မြင်း လူသူ လက်နက် စစ်အင်အားလည်း လိုသလောက် မပါလာခဲ့ပါဘူး။"

"အေးလေ၊ မင်း ဘာပြောချင်သလဲ"

"ရောဂါကလည်းရ၊ ရာသီကလည်း ထန်၊ ခမည်းတော်မှာ အသက်ကလည်း ထောက်"

"တိတ်စမ်း၊ စကားပြောရင် ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် လိုရင်းကို ဆိုရမယ်လို့ ငါပြောထားတာ မင်း ခုထိ နားမလည်သေးဘူးလား၊ မြေဒူးမင်းဟာ စကားစရည်ကို ရှည်ချင်တတ်တယ်"

အလောင်းမင်းတရား၏ ဒေါသကို ကောင်းစွာ သိသော မြေဒူးမင်း အသံတိတ်သွားသည်။ ဆက်မပြောရဲ။ သို့သော် တပ်မင်း၊ တပ်မှူးများရှေ့တွင် အအော်အငေါက်ခံလိုက်ရသဖြင့် မျက်နှာ ကြီး မည်းသွားကာ ခေါင်းငုံ့သွားလေသည်။

"ကျွန်တော်မျိုး စစ်ရဲ့သဘောကို လျှောက်ပါရစေ"

"ငတွန်လား၊ အင်း . . .ပြော"

"ရုတ်တရက် ရှောင်သခင် တိုက်ရလို့တော့ ကျွန်တော်တို့ တပ်တွေဟာ အောင်ပွဲ မလွဲ ပါဘူး မင်းတရား၊ အရေးပြီးလွယ်ပါတယ်။ အခု ရန်သူကို ဝိုင်းထားတဲ့ ကာလဟာ ကြာတောင့်ကြာ ရှည်ရှိခဲ့ပြီ။ စစ်ညောင်းနေပြီ၊ တပ်အိုမင်းနေပြီ၊ မိုးရာသီမှာ ခြင်ယင်ရဲကလည်း ထူလို့ တပ်ထဲမှာ အနာရောဂါလည်း ရောက်နေပါပြီ။ သည်တစ်ကြိမ် နေပြည်တော်ပြန်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်မှာ လုပ်ကြံရရင် အယုဒ္ဓယဟာ ကျွန်တော်တို့ လက်က မလွတ်နိုင်ပါဘူး။ ရန်သူနဲ့ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဦး

လက်ရည်လည် တစ်ဦး အပြန်အလှန် သိပြီးနေပါပြီ။"

မင်းတရား၏ ဒေါသထဲတွင် ဇွတ်ဝင်ပြောရဲသူမှာ
မင်းခေါင်နော်ရထာဘွဲ့ခံ ဗိုလ်ငွေတန် တစ်ယောက်သာရှိသည်။
မင်းခေါင်နော်ရထာကား မင်းတရား၏ မုဆိုးဘိုသား ရိုးရင်းပေါင်းဖော်
ဖြစ်ရုံသာမက မင်းတရား၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အနီးကပ်ဆုံးလည်း ဖြစ်လေသည်။

မင်းခေါင်နော်ရထာ၏ စကားကြောင့် တပ်မှူးများဖြစ်ကြသော
မင်းကျော်စည်သူ၊ မင်းလှ စည်သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်မိကြသည်။ မင်းတရားကား မင်းခေါင် နော်ရထာ၏ စကားကို
စဉ်းစားဟန်ဖြင့် မျက်စိအစုံမှိတ်နေသည်။

"မောင်ကောင်းသာရှိရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ မသိဘူး"

မောင်ကောင်းဟူသော အမည်ကား သေနတ်ဝန်၊ မဟာသေနာပတိကို
မင်းတရားခေါ်သည့်အမည်။ သေနတ်ဝန်ကား သံလျင်တိုက်ပွဲတွင်
ရဲဝံ့ပြောင်မြောက်စွာ ကျဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

"သေနတ်ဝန် ရှိနေရင်လည်း ကျွန်တော် ပြောသလို ပြောမှာပါ
မင်းတရား"

မင်းခေါင်နော်ရထာက မဆိုင်းမတွ ပြောလိုက်သည်။

အပြင်တွင် မိုးပိုသည်းလာသည်။ တဲနန်းရွက်ဖျင်ကို ထိမှန်သော
မိုးပေါက်သံများ ပို၍ ကျယ်လောင်လာသည်။ မိုးသက်လေအေ့တွင်
တဲနန်းအတွင်းရှိ မီးတိုင်မှ မီးတောက်တို့ ယမ်းခါ သွားကြသည်။ မြေဒူးမင်းသားက
မင်းတရား၏ သားမွေးကိုရုံကို နံရံမှ ဖြုတ်ကာ မင်းတရား ပခုံး ပေါ်သို့
လွှမ်းခြုံပေးလိုက်သည်။

"ကဲ . . .ပြန်ကြတော့၊ မကျန်းမာသူတွေကို ဆေးဆက်ကု၊

ရိက္ခာကိုလည်း မကျန်းမာတဲ့ ရဲမက်တွေအတွက် ဝေစားများများ ပို့ပေးကြ၊
နောက်နေ့မှ မင်းတို့နဲ့ ထပ်တွေ့မယ်"

သားတော် မြေဖူးမင်းသားနှင့်တကွသာ တပ်မင်းများအားလုံး
အလောင်းမင်းတရားကို လက်အုပ်ချီ နှုတ်ဆက်ကာ တဲနန်းအတွင်းမှ ထွက်ခွာရန်
စတင် လှုပ်ရှားကြသည်။

"ငတွန့်၊ မိုးဒဏ်အချမ်းကို ခံနိုင်အောင်ဆိုပြီး သေရည်တွေ
သိပ်သောက်မနေနဲ့ဟေ့"

တဲနန်းအပြင်သို့ ခြေလှမ်းခါနီး အထိ မင်းတရား၏ ရင်းနှီးစွာ
နောက်ပြောင်သော စကားကို ကြားရသဖြင့် မင်းခေါင်နော်ရထာ ပြုံမိလေသည်။

ကောင်းကင်တစ်ပြင်အထိ မိုးလုံးမည်းနေပေပြီ။ လျှပ်နွယ်များ၏
ချွန်မြသော လက်သည်း များဖြင့် ကုတ်ခြစ်သောအခါ မိုးမှောင်ကောင်းကင်သည်
အသံနက်ကြီးဖြင့် စူးရှစွာ အော်မြည်နေ သည်။

တပ်စခန်းချရာ အယုဒ္ဓယမြို့မြောက်ဘက်၊ ဘားနောက်တွန်
ဒေသတစ်ခုတည်း မိုးကွက်၍ သဲကြီးမဲကြီ ရွာနေပြီထင်ရသည်။
ခြေမျက်စိမြုပ်ရေပြင်ကို ဖြတ်ရင်း မင်းခေါင်နော်ရထာတဲသို့ ပြန်ခဲ့သည်။
လျှပ်ပြက်တိုင်း အမှောင်နက်အတွင်းက တဝင်းဝင်းပေါ်လာသည့် တဲစခန်း တမျှော်
တခေါ်တို့ကို မြင်ရသည်။

သည်မျှ သည်းထန်သော မိုးရာသီတွင် မည်သို့စစ်ချီမည်နည်း။ အယုဒ္ဓယ
စစ်သည်တို့ ကား လုံခြုံခိုင်ခံ့သော မြို့ရိုးတွင်းမှာ နွေးထွေးစွာ ရိက္ခာစားနပ်ပြည့်စုံစွာ
အင်အားသစ် စုဆောင်းနေ လောက်ပေပြီ။ မြန်မာတို့ကား . . .မိမိတို့မူကား
တဖြည်းဖြည်း လျောပါးလာနေသော ရိက္ခာ၊ တဖြည်းဖြည်း တိုးပွားလာသော
နာဖျာရောဂါ ဝေဒနာသည် ရဲမက်များဖြင့်သာ။

တဲတစ်ခုကို အလွန်တွင် မိုးရေထဲမှ ခြေသံတစ်ခုကြားလိုက်ရသည်။

စစ်သွေးဖြင့် ထာဝစဉ် နိုးကြားနေသော မင်းခေါင်နော်ရထာ၏ လက်သည်
ဓားရိုးပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။

"တပ်မင်း . . . ကျွန်တော်ပါ"

မိုးစက်တွေ ရွဲနစ်နေသော သဏ္ဌာန်တစ်ခု မင်းခေါင်နော်ရထာရှေ့သို့
တိုးလာသည်။

ဝင်းခနဲ ပြက်သွားသော လျှပ်တစ်ချက်၏ အလင်းရောင်ကြောင့်
ထိုသဏ္ဌာန်ကို ပီသစွာ တွေ့လိုက်ရသည်။ မင်းခေါင်နော်ရထာ
အံ့အားသင့်သွားလေသည်။ မောက်လူမဆောင်၊ ကိုယ်ကျပ်မဝတ်၊
ခါးတောင်းကျိုက်ဖြင့် အထက်ပိုင် ဗလာခန္ဓာ၊ လှံရှည်တစ်ချောင်း ဆွဲထား သည်။

"ဟင် . . . စက္ကရပါလား"

"ဟုတ်ပါတယ် တပ်မင်း"

"မင်း ကင်းအလှည့်က သန်းခေါင်မှ မဟုတ်လား"

"အစောပိုင်း ကင်းကျတဲ့ရဲမက် ဖျားနေတယ်တပ်မင်း၊ ဒါကြောင့်
ကိုယ်စားယူပေးနေတာပါ"

"ရဲမက်တစ်ယောက်ယောက်ကို အမျှချပေးရောပေါ့ကွာ"

"သူငယ်တွေ ဖျားနာကြမှာစိုးလို့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်"

"မင်းကတော့ သွေးသားနဲ့မဟုတ်ဘဲ သံနဲ့ဖွဲ့စည်းထားတာမို့လို့လား"

"ခုချိန်ထိတော့ ကျွန်တော် နှာတစ်ချက်မချေ၊ ချောင်းတစ်ချက်
မဆိုးသေးဘူး တပ်မင်း"

မင်းခေါင်နော်ရထာသည် တဟားဟားရယ်ရင်း
ကိုယ်ကျပ်ဝတ်မထားသော စက္ကရ၏ ဗလာကိုယ်အထက်ပိုင်းကို သဘောကျစွာ

ကြည့်နေမိသည်။

ဤကမ္ဘာလောက၌ မွေးမေမိခင်သည် သူ့သားကို
စစ်သားလုပ်ချေရော့ဟူ၍ မွေးပေး လိုက် သည်
ယောက်ျားတစ်ယောက်ရှိသည်ဆိုလျှင် ထိုသူကား စက္ကရုမှ အပ အခြားသူမဖြစ်နိုင်။
စက္ကရုကား စစ်သာဖြစ်ဖို့အတွက် လူလာဖြစ်သော သူပင်တည်း။

"စက္ကရု"

ဝင်းခနဲ လျှပ်တစ်ချက်အပြက်တွင် ထင်ရှားစွာ တွေ့လိုက်ရသော
စက္ကရု၏ ရင်အုပ် လက်မောင်းသားကြီးများကို ကြည့်ရင်း မင်းခေါင်နော်ရထာက
တရင်းတနှီးလေသံဖြင့် ခေါ်လိုက် သည်။

"အမိန့်ရှိပါ တပ်မင်း"

"ဒီလောက် သဲကြီးမဲကြီး မိုးထဲလေထဲမှာ မင်းက ဘာကြောင့်
ကိုယ်ကျပ်မဝတ်တာလဲ ထပ်ထဲမှာဖြစ်နေတဲ့ အဖျားရောဂါကို ဖိတ်ခေါ်နေတာလား"

မိုးရေတစွတ်စွတ်ထဲတွင် လျှောက်ကြရင်း မင်းခေါင်နော်ရထာ၏
တဲဝရောက်လာသည်။

"အထဲခဏဝင်ဦးကွာ၊ စကားစမြည်ပြောကြရအောင်"

"ကျွန်တော် ကင်းစောင့်အလှည့်"

"ငါ လူလဲပေးမယ်၊ ဟေ့ . . .ရဲမက်၊ ဒီမှာ မနေနဲ့တော့ သန်းခေါင်အထိ
ကင်းအလှည့် ယူ ကြားလား"

မင်းခေါင်နော်ရထာက တဲဝရှိ အစောင့်ရဲမက်သို့ လှမ်းပြောလိုက်သည်။

"ကိုင်း အထဲဝင် စက္ကရု"

မင်းခေါင်နော်ရထာ၏ တဲထဲမှာ လက်နက်တွေချည်း ပြည့်နေသည်။

အထပ်လိုက် ကျွဲရေ ခိုင်းလွှားများ၊ အစည်းလိုက် လှံတိုများအပြင် ခုံပေါ်မှ
သေနတ်ပြောင်းရှည်များ။

တဲအလယ်မှ မီးလင်းဖိုကြောင့် တဲထဲမှာ အနွေးဓာတ်
ကောင်းစွာရနေပေသည်။ မင်းခေါင် နော်ရထာက မိုးရေရွဲနေသော ကိုယ်ကျပ်ကို
ချွတ်ကာ ရေညှစ်ပြီး တန်းပေါ်သို့ လွှားလိုက်သည်။ စစ်၏ အမှတ်အသားဖြစ်သော
အမာရွတ်များဖြင့် ပြည့်နေသည့် ကိုယ်ခန္ဓာမှာ မီးရောင်တွင် ကြေးနီ
ရောင်တောက်နေလေသည်။

စက္ကရုလည်း မီးဖိုအနီးတွင် ထိုင်လိုက်သည်။

မင်းခေါင်နော်ရထာက စင်ပေါ်မှ ကြွေတစ်ကောင်းတစ်လုံးကို
လှမ်းယူကာ မော့ချလိုက် သည်။ ထို့နောက် နှုတ်ခမ်းမွေးထက်က သေရည်စများကို
လက်ခုံဖြင့် သုတ်ကာ ကြွေတကောင်း ကို စက္ကရုထံသို့ လှမ်းလိုက်လေသည်။

"ရှေ့ကွာ အချမ်းသက်သာအောင်"

စက္ကရုက မတုန်မလှုပ် လက်မကမ်းရှိသဖြင့် ကြွေတကောင်းကို ကိုင်ရင်း
မင်းခေါင် နော်ရထာက တအံ့တဩကြည့်သည်။ စက္ကရု နှိမ့်ချရိုကျိုးစွာ ပြုံးနေသည်။

"ဪ ဟုတ်ပေသား၊ ငါ ရုတ်တရက် သတိမေ့သွားတယ်၊ ရေကြမ်း၊
မြေကြမ်း၊ ခရီးလမ်း နဲ့ စစ်တလင်းမှာ အလောင်းမင်းတရားရဲ့ တပ်သားတိုင်း
သေသောက်ကြတာမို့ ဟုတ်ပေသား၊ ဒီအထဲမှာ သေမသောက်တဲ့ စစ်သားဆိုလို့
မင်းတစ်ယောက်ရှိတာပဲ၊ လောကမှာ သေမသောက် တတ်သော
စစ်သားတစ်ယောက်ရှိသည်။ အမည်ကား စက္ကရု၊ ဟား . . .ဟား"

စက္ကရုသည် ပြုံးသည် ဆိုရုံမှသော မျက်နှာဖြင့် မီးဖိုတွင် လက်နှစ်ဖက်ကို
ကင်နေလေ သည်။

"ကိုင်း . . .ဆိုစမ်း၊ စောစောက စကားပြတ်သွားတယ်၊

မိုးထဲလေထဲထွက်ပြီး ကင်းစောင့် နေတာ ဘာကြောင့် ကိုယ်ကျပ်မဝတ်၊
ဝတ်ရုံမလွှာဘဲ လုံးတီးနေ နေတာလဲကွ စက္ကရု"

"ကိုယ်ကျပ်ဝတ်လျက်သားဆိုရင် ပိုပြီး အအေးမိလွယ်တယ် တပ်မင်း"

"အင်း . . . ဟုတ်ပြီထားတော့၊ ကိုယ်ကျပ်မဝတ်ချင်နေ တပ်တော်ထဲမှာ
ရဲမက်တိုင်းကို မိုးရေကာဝတ်ရုံတွေ ပေးထားသားပဲ၊ ဝတ်ရုံလွှားပေါ့ကွ"

"ကျွန်တော့်အစုထဲက အဖျားတတ်နေတဲ့ ရဲမက်တစ်ယောက်ကို
ကျွန်တော့်ဝတ်ရုံပေး ထားလို့ပါ တပ်မင်း"

"ဟုတ်ပေ့ကွာ"

ဗိုလ်ချုပ် မင်းခေါင်နော်ရထားသည် သူ့တပ်မထဲတွင်

အားအထားရဆုံးဖြစ်သော စက္ကရု၏ မျက်နှာကို ကြင်နာစွာ ကြည့်မိလေသည်။
စက္ကရုကား ရဲမက်တစ်ရာစီကို ဦးစီးသည့် တပ်မှူး ငါးယောက်တို့၏ ဦးစီးဖြစ်သော
ဗိုလ်တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ အလောင်းမင်းတရား၏ ကနဦး တိုက်ပွဲဖြစ်သော
မုဆိုးဘို တိုက်ပွဲမှ အစပြုကာ အဝတိုက်ပွဲ၊ ပြည်ရေကြောင်းတိုက်ပွဲ၊ ဒဂုံတိုက်ပွဲ၊
သံလျင်တိုက်ပွဲ၊ ဟံသာဝတီတိုက်ပွဲ၊ မဏိပူရတိုက်ပွဲ စသည့် တိုက်ပွဲများတွင်
ရွပ်ရွပ်ချုံ့ချုံ့ အမှုတော် ထမ်းခဲ့သည့်အတွက် သာမန်တပ်သားငယ်အဖြစ်မှသည်
တိုက်ပွဲတစ်ပွဲပြီးတိုင်း အိုးစား၊ အကြပ်၊ သွေးသောက်၊ တပ်မှူးအဆင့်များသို့
တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် အရာတိုးမြှင့်ခံရသူဖြစ်သည်။ မင်းခေါင် နော်ရထား၏
တပ်မထဲတွင် ရာထူးအတက်အမြန်ဆုံး စစ်သား။

ယခုလည်း မကြာခင်မှာပင် ငါးရာဗိုလ်အဆင့်မှ

သည်တပ်ပေါင်းဗိုလ်အဆင့်သို့ တိုးမြှင့်ပေး ရန်
အလားအလာအရှိဆုံးသူဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့သော ဗိုလ်စက္ကရုအား 'အိုးစား'အဆင့်ကတည်းက

သူ့လက်အောက် တပ်သား ငါးယောက်အပေါ်တွင် အကြီးအကဲ ပီသစွာ

ခေါင်းဆောင်ပီသစွာ အုပ်ချုပ်တတ်ခဲ့သူလည်းဖြစ် သည်။ ယခု သူ့လက်အောက်တွင် တပ်မှူး ငါးယောက်၊ သွေးသောက် ဆယ်ယောက်၊ အကြပ်ငါး ဆယ်၊ အိုးစားနှစ်ရာငါးဆယ်၊ တပ်သားငါးရာတို့ကို အုပ်ချုပ်နေသူလည်း ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်စက္ကရသည် ငယ်သားတို့အပေါ် ခေါင်းဆောင်ပီသစွာ ကြင်နာတတ်သူ၊ စစ်မိန့်နှင့် စပ်လျဉ်းသောအခါ တိကျပြတ်သားစွာ အရေးယူတတ်သူကိုယ်တိုင်လည်း ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ပွဲဝင်တတ် သူ။ ဆင်စီး မြင်းစီး ဓားလှံ သေနတ်သေနင်္ဂတို့၌ ပြည့်စုံကုံလုံသူအဖြစ် သတင်းမွေးသူတည်း။

"စက္ကရ"

"အမိန့်ရှိပါ တပ်မင်း"

"ငါ့တဲထဲကို ဖိတ်ခေါ်ရတဲ့နေရာမှာ မင်း ကိုယ်ကျပ်မဝတ်၊ ဝတ်ရုံမလွှားတဲ့ကိစ္စကို မေးချင်တာ သက်သက်ကြောင့် ခေါ်တယ် ထင်သလား"

"မင်းတရားကြီးရဲ့ တဲနန်းထဲမှာ မြေဒူးမင်းသားနဲ့တကွ တပ်မင်းတို့ အားလုံးကို စောစောက ခေါ်တွေ့ခဲ့တယ်လို့ သိရပါတယ်၊ အခု တပ်မင်း မင်းတရားကြီးဆီက ပြန်လာတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ထဲထဲဝင်ဖို့ ခေါ်တာ အဲဒီ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်နေပါသလားတပ်မင်း"

အကင်းပါးသော စက္ကရကို မင်းခေါင်နော်ရထာက သဘောကျစွာဖြင့် ပခုံးပုတ်လိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီ ကိစ္စပဲကွ။ မြေဒူးကိုယ်တော်လေးက တပ်ထဲမှာ ရဲမက်တွေ နာဖျား မကျန်း ရှိကြတဲ့ကြောင်း မင်းတရားကြီးကို လျှောက်ခဲ့တယ်။ မင်းတရားကြီးက အဲဒါ ခေါ်မေးတာပဲ"

"ကျွန်တော့်တပ်မှာတော့ တပ်မှူးသုံးယောက် ဖျားပြီး အိပ်ရာက မထနိုင်ကြဘူး။ သွေး သောက်နှစ်ယောက်စလုံးလည်း လဲနေကြတယ်။

အကြပ်လေးယောက်ကတော့ အဖျားကြီးလွန်း လို့ ကယောင်ကတမ်း
အော်နေကြတယ်။ အနေအစား ပိုဆင်းရဲတဲ့ အိုးစားနဲ့ တပ်သားတွေတော့
အနာအဖျားကင်းတဲ့ သူမရှိသလောက်ပါပဲ တပ်မင်း"

"အနာအဖျားကင်းတဲ့ လူဆိုလို့ မင်းတစ်ယောက်ပဲ
ရှိတော့တယ်ဆိုပါတော့"

"မဟုတ်ဘူးတပ်မင်း၊ နှစ်ယောက်၊ ကျွန်တော်နဲ့
နောက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်"

"ဘယ်သူလဲ"

"တပ်မင်းပါ"

"ဟား ဟား ဟား"

စက္ကရကလည်း အလောင်းမင်းတရား တပ်မကြီးများ၏
တပ်မင်းများအနက်တွင် အပွင့် လင်းဆုံး၊ အပြတ်သားဆုံး၊ သတ္တိဗျတ္တိ
အပြည့်စုံဆုံးဟု ကျော်ကြားသော မင်းခေါင်နော်ရထာကို လေးစားခန့်ညားစွာ
ကြည့်နေမိလေသည်။

မင်းခေါင်နော်ရထာသည် ကြွေတကောင်းကို နောက်တစ်ခါ
ထပ်မောလိုက်ပြီးနောက် . . .

"နားထောင်စမ်း စက္ကရ၊ မင်းတရားဟာ အယုဒ္ဓယကို အပြီးတိုင်
သိမ်းဖို့ကိုလည်း အလို တော်ရှိနေတယ်။ တို့ အခုတပ်တွေ စွဲထားတာကလည်း
အချက်အချာနေရာတွေချည်းပဲ။ ဒါပေမယ့် အခု မိုးကျလာပြီ။ စစ်ပွဲကို ရပ်ထားရတာ
လည်း တစ်ပတ်ကျော်သွားပြီ မဟုတ်လား။ အခုအချိန် မှာ ရဲမက်တွေလည်း
အနာအဖျား အများအပြား ရှိနေကတယ်။ ဒီကိစ္စတွေကို သိချင်လို့ တို့ကို ခေါ်မေး
တာပဲ။ ငါကတော့ ခြေခင်းလက်ခင်း မသာတဲ့အတွက် တပ်ပြန်ရုပ်ဖို့ မင်းတရားကို

လျှောက်ခဲ့ တယ်။ မြေဒူးမင်းသားနဲ့ တခြားတပ်မင်းတွေလည်း ဒီအတိုင်း သဘောတူကြတယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းတရားဟာ တပ်ပြန်သိမ်းဖို့ အလိုတော်မရှိဘူ ဖြစ်နေတယ်"

"စစ်ညောင်းနေတာတော့ အမှန်ပဲ တပ်မင်း၊ ဒီလိုချည်းနေတာကို ကျွန်တော် မကြိုက်ဘူး။ အခုမှ မိဦးရာသီပဲရှိသေးတယ်။ မိုးက နောက်လေးလလောက် ရွာဦးမှာပဲ"

"ဟုတ်တယ်၊ ရန်သူအဖို့ကတော့ လုံလုံခြုံခြုံနဲ့ အားမွေးခွင့်ရနေပြီး တို့များမှာတော့ ရာသီ ဥတုရှေ့မှောက်မှာ တို့အင်အားတွေကို အချည်းနှီး ဖြုန်းတီးပစ်နေတယ်"

"ကျွန်တော်တို့ ရေကြောင်းချီပြီး တက်တိုက်ပစ်လိုက်ရင်ကော . . ."

"မဖြစ်နိုင်ဘူး စက္ကရ၊ မိုးထဲ ရေထဲမှာ ရေပြင်ကို ဖြတ်နိုင်တယ် ထားဦး၊ ဖရန့်စစ် အမြောက် နဲ့ မီးပေါက်သေနတ်တွေဟာ မိုးရေထဲမှာ သိပ်သုံးလို့ မရဘူးကွ"

"ဆင်တပ်ကိုလည်း ခုချိန်မှာ အားကိုးလို့ မရနိုင်ဘူးနော် တပ်မင်း"

ရွံ့နှံ့နဲ့ မိုးရေတွေဟာ တို့နဲ့ တိုက်ဆင်တွေအတွက် အကောင်းဆုံး ကျုံးတွေ ဖြစ်ကုန်မှာပဲ ပါ စက္ကရ၊ မင်းလှနော်ရထားနဲ့ ငါ တိုင်ပင်ပြီးပြီ။ သေနင်္ဂအမျိုးမျိုး ချကြည့်တယ်။ စစ်ချီလေးပါးမှာ တစ်ပါးမှ အထမြောက်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ နောက်ဆုံးအဖြေထွက်တာကတော့ သီဟဂတိဗျူဟာပဲ"

"သီဟဂတိဗျူဟာ"

စက္ကရက ထိုစကားလုံးကို ထပ်မံရွတ်လိုက်သည်။ စစ်ရည်ဝနေသော စက္ကရသည် ထိုစကား ၏ အနက်အသွားကို ချက်ချင်း နားလည်လိုက်သည်။ သီဟဂတိဗျူဟာ စစ်ပြန်ရမည်။ တပ်ဆုတ် ရမည်။ စစ်ပြန်ခြင်း သုံးပါးရှိသည့်အနက် တစ်ပါးသော စစ်ပြန်ခြင်း။

ဝေဖန်ခန့်ထား သူရဲများနှင့် ခြားနားလှည့်လည် မင်းရှေ့တည့်တွင် ပြန်လည်မှာကား တောဖျားမြိုင်စွန် ဟေမဝန်ဝယ် လျော်မှန်ရန်ခွင်း ခြင်္သေ့မင်းနှင့် လှိုင်းခင်းစစ်ပြန် ခြင်္သေ့သွားသကဲ့ သို့ စစ်ပြန်သော သီဟဂတိဗျူဟာ။

"အမာဝါသီ ဗျူဟာကို ပထမစဉ်းစားကြသေးတယ်။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ငါးယူဇနာလောက်ကျယ် တဲ့ စစ်တလင်းမှာ ရေပြင်တဖွေးဖွေး ရှိနေတယ်။ မြစ်ပြင်ကြီးမျှ ရှိနေတဲ့ ရေပြင်ပေါ်မှာ တို့တပ် တော်ရဲ့ တဲတွေ၊ ဆင်ကျုံးတွေ၊ မြင်းစောင်းတွေဟာ အယုဒ္ဓယမြို့ရိုးပေါ်ကနေကြည့်ရင် အတိုင်း သားပဲ။ ဒီလောက် အထင်အရှားဖြစ်နေတဲ့ တပ်မတွေအဖို့ အမာဝါသီဗျူဟာ သုံးလို့မရဘူး။ ဆင် တစ်ကောင်၊ မြင်းတစ်စီး တပ်စုတစ်စု ရွှေ့ပြီဆိုတာနဲ့ ရန်သူက သိမှာပဲ"

အမာဝါသီဗျူဟာဆိုသည်ကား ရန်သူမသိစေရအောင် တပ်ကို ဖျောက်ကာ တိတ်တဆိတ် စစ်သိမ်းစစ်ရုပ် စစ်ပြန်ရသော လက္ခဏာကဲ့သို့ စစ်ပြန်ခြင်း အင်္ဂါပင်။

"သည်တော့ ရန်သူသိမှာချင်း အတူတူ မင်းတရားကို တပ်ရှေ့ပိုပြီး နောက်ကနေ တပ်သား တွေ အထပ်ထပ်လှည့်ရင်း စစ်ပြန်တာက အကောင်းဆုံးပဲ စက္ကရ"

"တကယ်လို့ သီဟဂတိဗျူဟာကို သုံးမယ်ဆိုရင် တပ်နဲ့ နောက်ဆုံးအစုကနေ ကျွန်တော် တို့ လိုက်ပါရစေ တပ်မင်း"

စက္ကရက တက်ကြွစွာ ပြောလေသည်။

မင်းခေါင်နော်ရထာက လေးနက်စွာ ကြည့်လျက် ...

"မင်းတရား အမိန့်တော်ရလို့ စစ်ပြန်ကြရရင် ငါနဲ့အတူ တပ်နောက်ကွယ်မှာ မင်းနေရ မှာပေါ့ စက္ကရ၊ စစ်အစီအရင် ခုနစ်ပါးမှာ သေနာပဒနဲ့ သေနာနိဝတ္တနဟာ အရုပ်အထွေး အနက် အရှိုင်းဆုံးပဲ၊ စစ်ဖျက်စစ်ပြန်ကိစ္စမှာ ငါပဲ တာဝန်ယူကြပ်မတ်ရမှာပဲ"

"မင်းတရားက အမိန့်တော်ချပါ့မလား တပ်မင်း"

"မင်းတရားဟာ တို့ထက် သေနင်္ဂကျွမ်းသူပါကွာ၊ ပြီးတော့ အလောင်းမင်းတရားဟာ ပကတိ အခြေအနေကို ယထာဘူတအမြင်နဲ့ ကြည့်မြင်သုံးသပ်တတ်တဲ့ သူရဲကောင်း တစ်ယောက်ပဲ"

"ဟုတ်တယ် တပ်မင်း၊ ကျွန်တော်တို့ အယုဒ္ဓယ စစ်မျက်နှာကို ရောက်နေကြတာ တစ်နှစ် ကျော်သွားပြီ မဟုတ်လား"

"အံ့မာ . . .မင်းက ရဲဇားသနာ လွမ်းစရာများရှိနေလို့လား"

"သားတွေ သမီးတွေကလည်း မျှော်ကြရော့မယ် တပ်မင်း"

"ဟား ဟား ဟား . . .တော်ပါကွာ"

စစ်မြေပြင်မှအပ၊ လက်နက်မှအပ၊ ဘာတစ်ခုမှ သံယောဇဉ်တွယ်စရာ မရှိသော တစ်ကောင်ကြွက်သမား စက္ကရု၏ ဘဝကို အစင်းသိ ဖြစ်သောကြောင့် မင်းခေါင်နော်ရထာ အားရ ပါးရ ရယ်လေသည်။

တဝေါဝေါ မိုးသံများကိုပင် ဖုံးလွှမ်းသွားမတတ်။

*